

Løftestangsprincippet

Lad os se nærmere på Zias spørgsmål. Vi har en indbrudstyv, som har stjålet fra et tusind huse - helt bestemt en meget succesfuld indbrudstyv. Men så kommer der en dag, hvor fyren indser, at det, han gjorde, var forkert, og han beslutter sig for at ændre adfærd.

Når vi prøver på at forstå spørgsmålet, løber vi ind i det problem, at vi har en tendens til at se på tilgivelse gennem de fundamentalistiske religioners øjne, der ser Gud sidde på sin trone oppe i Himlen og tage beslutninger om, hvor meget hvert enkelt menneske bør straffes, før han kan tilgives. Og når synderen så enten er straffet i en eller anden grad eller har udført et krævet ritual, så kan han starte på en frisk.

Denne forenkede måde at se tingene på fungerer fint, når verdens spirituelle børn skal lære, for de betragter Gud som en slags julemand. Men der kommer et tidspunkt, hvor den søgende indser, at Gud som julemanden er en illusion, og hvor han ønsker en mere logisk grund bag ved Faders/Moders/Dens eller Guds gaver og sande opdragelse af os.

Sandheden er, at da Gud skiftede fra en tilstand af Væren til AT BLIVE, blev formens verdener skabt, og efter at Gud havde kastet sig ud i formens verden, og som et resultat af, at Gud reflekterede sig selv, manifesterede visse love sig som et naturligt resultat af Guds skabelse, og ikke engang Gud havde magt til at beslutte, hvordan lovene nøjagtigt materialiserede sig. Gud sagde ikke: Jeg vil skabe et univers og sætte loven om årsag og virkning til at fungere i det.

I stedet for skabte Han universet, og i dette univers opdagede refleksionerne fra Gud, at loven om årsag og virkning er et iboende princip, som eksisterer evigt i enhver skabelse af form. Refleksionerne opdagede også andre love som for eksempel tyngdekraften, polariteterne positivt og negativt, træghed og andre principper, som simpelthen bare FINDES. Refleksionerne opdagede, at principper, som simpelthen findes, ikke kan forandres eller ændres, men må mestres og bruges til at forme skabelsen i forhold til det ønskede formål. Dette ønskede formål er det, som vi BESLUTTER, og det skaber processen AT BLIVE.

Som refleksioner fra Gud befinder vi os således i et univers, som har visse, evige love, som er et naturligt resultat af skabelse, og som ikke engang Gud kan ophæve, og vi – som refleksioner – kan heller ikke ophæve dem. At komme med en udtalelse om at man ikke tror på, at et princip eksisterer, hverken kan eller vil ændre princippet. Som refleksioner må vi opdage lovene og arbejde med dem for at nå det mål, som vi ønsker at nå.

De liv, som er højere end det menneskelige, og som er så udviklede, at de ligner guder for os, har lært og mestret principperne, og det har givet dem meget magt og frihed, men kun fordi de arbejder med det, som er i stedet for det, som ikke er.

Loven om årsag og virkning er et evigt princip, men det er tilgivelse ikke. Tilgivelse er en midlertidig regel, som manifesteres i den tilstand, vi kalder illusion. Illusionen, som får tilgivelse til at synes virkelig, er ideen om, at der er noget at tilgive, sådan som også Et Kursus i Mirakler siger. Som en refleksion af Gud er du usårlig, og derfor kan ingen i virkeligheden skade dig. Det er en indsigt, som alle Mestre, der har overvundet døden, har opnået. Når denne indsigt forstås i vores inderste væsen, så eksisterer tilgivelse ikke længere – det er ikke muligt for den at eksistere, fordi der ikke er noget at tilgive.

Men selv de, som er nået frem til denne høje forståelse, må stadig tage hensyn til loven om årsag og virkning, for denne lov er ikke en illusion, og den er forbundet med skabelse. Årsag og virkning (eller karma) gælder for universet, galakserne, solene, planeterne, menneskene og selv for atomerne. Vi kan ikke komme uden om den, så længe vi oplever livsprincippet.

Nogle guruer eller lærere argumenterer således: ”Min bevidsthed er så høj, at jeg er ét med en væren, som ligger uden for årsag og virkning.” Hertil svarer jeg: ”Se dig i spejlet. Kan du se dig selv? Hvis du kan det, har du endnu ikke forladt sfæren for årsag og virkning. Er du bevidst om tid og rum? Hvis du er det, så er du stadig en del af loven om årsag og virkning. Bruger du penge? Så eksisterer du i en verden med årsag og virkning.”

Problemet er, at mange hører og lærer om en meget høj virkelighed, som ligger uden for årsag og virkning, og de går straks ud fra, at denne virkelighed er det næste skridt for dem. Og efter en kort periode hvor de mediterer og kontemplerer, så mener de, at de har taget det skridt, og derefter træder de ind i illusionens verden, hvor de betragter sig selv som urørlige ud fra de normale love for eksistens. Personer, som træder ind i denne illusion, kommer ofte ud for en smertelig og foruroligende opvågning på grund af loven om årsag og virkning, som de ellers mener, de er immune over for. Før eller senere tvinges de til at indse, at de ikke har lagt universets love bag sig, men må beskæftige sig med de ting, som findes.

Lad os tage en bil som eksempel på denne lov. Du sætter dig ind i din bil og kører ud på motorvejen, accelererer til 110 km i timen og slår fartpiloten til. Nu har du skabt en årsag, som har den virkning, at du kører hen ad vejen med en bestemt hastighed.

Nu er denne årsag og virkning en realitet i denne del af skabelsen. Lad os så sige, at du af en eller anden grund ønsker at ændre situationen og få din bil til at standse. Hvis tilgivelse skulle have nogen som helst virkning på karma (eller årsag og virkning), så skulle du blot kunne sige til din bil: ”Jeg tilgiver dig for at køre 110 km i timen, og fordi jeg tilgiver dig, så forventer jeg, at du standser!”

Det virker som en helt igennem dum ting at gøre, for der er jo ikke noget at tilgive, og selv om der var, ville det ikke have nogen virkning på bilens hastighed. Sådan er det også med et indbrud. Set fra årsag og virknings side er der intet at tilgive, og selv om vi tror, der er, så ændrer det ingenting.

Lad os vende tilbage til den kørende bil. Lad os sige, at du buser ud med et mantra og siger: ”Jeg befinder mig i det Evige Nu og beordrer alt til at stå stille!”

Standser din bil?

Nej.

Hvorfor ikke?

Fordi du ikke har skabt en årsag.

Så hvordan standser du din bil?

Der er flere måder, det kan gøres på. Den værste metode er at køre frontalt sammen med et køretøj fra den modsatte retning. Det ville standse bilen brat på en uønsket måde. Du kan køre ind i en stillestående ting som en bygning eller en kø. Det ville også standse dig, men er lige så dårlig en måde. Du kunne slå fartpiloten fra og sætte farten ned ved at lade den naturlige vindmodstand, som du ikke har indflydelse på, forårsage, at du kører langsommere og langsommere og til sidst stander.

Men måske tager denne metode meget længere tid, end du har lyst til. Så hvad kan du ellers gøre? Aha! Du opdager en anordning, som kaldes en bremse, og som arbejder ud fra princippet om årsag og virkning i den virkelige verden, og ved at bruge denne anordning kan du standse bilen og dig selv både hurtigt og sikkert. Du ophæver ikke loven, men arbejder med den på en intelligent måde, så du opnår det ønskede resultat og har kontrol med situationen.

Så indbrudstyven har skabt et tusind indbrud eller et tusind årsager til, at hans bil kører med enorm stor hastighed: 1000 km i timen. Nu vil han gerne standse, fordi han har opdaget, at han kører i den forkerte retning. Han er nødt til at sætte farten ned til nul, vende og køre i den anden retning. Hvordan skal han gøre det?

1. Han må først indse, at der er visse årsager i bevægelse, og han må styre korrekt. Hvis han ikke gør det, er det sandsynligt, at han kommer ud for en kollision og ender med at standse på et katastrofal måde, som det vil tage lang tid med smerte og healing at komme over.
2. Han kan slå sin fartpilot og acceleration fra (holde op med at begå indbrud) og lade naturlige årsager fra den modsatte retning standse ham efterhånden.
3. Tyven kan ændre sin adfærd (han er ikke længere indbrudstyv), men han beslutter sig for "at følge strømmen" og bruger ikke sin intelligens til at anvende loven om årsag og virkning til sin egen fordel. Så det, der får ham til at standse, er tusind negative, modsatrettede oplevelser, han kommer ud for. Det strækker smerten ud over en lang periode, men er ikke ønskværdigt.
4. Den fjerde og bedste metode at standse på er ved at bruge bremserne. Overvej lige en bremse, som det mirakel den er. En skrøbelig 50 kilos svækling kan med et svagt tryk med sin fod få et køretøj, der vejer et ton til at standse fuldstændigt i løbet af sekunder. Det er meget, meget hurtigere end at bruge ideen om at følge med strømmen. Bremsen anvender løftestangsprincippet, hvor et kilos tryk med foden kan skabe 500 kilos modstand ved hjælp af en intelligent anvendelse af loven og materien.

Og hvordan anvender indbrudstyven så løftestangsprincippet, så han ikke behøver at lide under et tilsvarende antal tyverier selv? Først må han indse, at han kører i den forkerte retning og slå fartpiloten og accelerationen fra (holde op med at begå indbrud).

Så må han blive bevidst om sin situation. Han må forstå, at han kører 1000 km i timen, og han må gøre noget for at standse langsomt, så han kan bevæge sig i en positiv retning. Når han først får en ide om den energi (tjeneste), der kræves for at standse op, så leder han efter virkemidlet, som kan manipulere disse kræfter.

Der findes flere måder, som den kloge indbrudstyv kan benytte sig af for at neutralisere sin hastighed. Indbrudstyven kan ændre sine vaner og forsøge at leve ud fra det højeste, han ved. Når han gør det, opnår han en grad af sjælskontakt og begynder at få anvisninger indefra, som fortæller ham, at han skal stræbe efter at lykkes og at gøre et godt stykke arbejde for at hjælpe sine brødre og søstre. Han følger den tilskyndelse og starter sit eget firma og får succes.

Da han har opnået en betragtelig rigdom, fortæller hans indre ham, at han bør være gavmild med sin gode lykke. Derefter opretter han et legat, som hjælper tusind unge mennesker med økonomi, så de kan tage en universitetsuddannelse og få et bedre liv. Dette bliver nu en løftestang, som bremser den store gæld, han har og får ham til at standse langt hurtigere, end hvis han havde fulgt med strømmen. Og samtidig betaler han sin gæld af gennem glædesbringende tjeneste i stedet for gennem smertefulde oplevelser.

Dette illustrerer også skønheden ved AT BLIVE. Når vi bliver det, som vi beslutter os for at blive, finder vi flere og flere løftestænger, som giver os en accelererende kraft til at gøre vores beslutninger til virkelighed. Vi modtager glæde og fred, efterhånden som løftestængerne registreres af vores bevidsthed og bruges med visdom.

Faktisk kaldes Lysets Broderskab ofte Visdommens Mestre.

Copyright 1999 by J.J. Dewey, All Rights Reserved